



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Quotidiana Christiani Militis Tessera**

**Stanyhurst, Guillaume**

**Coloniæ Agrippinæ, 1710**

12. Dies Julii. Semper necesse est, ut nitatur ad profectum, qui semper  
vult vitare defectum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45477**

quasi declivior, & mollior, & velut quibusdam am-  
 floribus voluptatum, facile ad se rapit commeantem  
 multitudinem; hac verò insueto calle virtutum tri-  
 or, atq; horridior, ab his tantū eligitur, quibus non  
 delectatio itineris cordi est, quam utilitas manser-  
 Non minus eleganter utriusq; viæ à se distantis in-  
 vallū aperit D. Ambrosius: (a) Dna sunt via: una  
 storum, altera peccatorum: una equitatis, iniquitatis  
 altera. Justorū via, angustior est; iniquorum latior:  
 sobrietatis angustior; hæc ebrietatis laxior, ut possit  
 pere fluctuantes. Hic libertas est cupiditatum, illic  
 virtutis injuria: hic convivium, illic jejunium; hic im-  
 perantia gaudiorum; illic perseverantia lachrymarum  
 hic saltatio; illic oratio: hic cantus dulces; illic gemitus.  
 Vide, quam viam eligas; ab ejus enim delecta-  
 pendet, ut sis inter paucos electos. Ubique sunt ten-  
 bræ, in tenebris insidiæ. In loco caliginoso ne erres,  
 opus est luce, & ne illa extinguatur lucerna: (b) *Le-*  
*cerna pedibus meis, verbū tuum.* Lex Dei, est lux cæli.  
 hæc sit pedibus tua lucerna. Dic ergò cum Poëta:  
 Ut melius cernam, porto de nocte lucernam.

## 12. DIES JULII.

Semper necesse est, ut nitatur ad profectum; qui sem-  
 per vult vitare defectum. S. Anselmus lib. 2. epist. 37.

In virtute **I**N virtutis tramite debes ambulare  
 semper **I**n nullo tibi præfixo limite. Ubi statu-  
 profici- **I**sti, nolle in via virtutis progredi  
 endum. **I**tunc cœpisti regredi. Alterutrum necesse  
 est: vel, ut ascendas ad collē virtutum, vel, ut descen-  
 das ad vallem vitiorum. In extremo Italiæ, columnæ  
 fuit

(a) In Psal. 1. (b) Psal. 118, 103.

Julius.  
am am  
me an  
tum tr  
us non  
s mans  
antis in  
ia: ma  
iniquit  
a latior  
ut possit  
m; illic  
m; hic  
chrymari  
illie gra  
nim delect  
e sunt  
so ne erit  
a: (b) La  
est lux  
Poeta:  
cernam.

Julius.

Tessera.

§ 37

fuit, quam Autharis, Longobardorum Rex, cuspi-  
dæ suæ tangens, dixit: *Usque huc erunt Longobar-*  
*dorum fines.* Cave unquam talem fingas in virtutis se-  
mita columnam, cui in scribas: *Usque huc erit mihi*  
*proficiendi in virtute finis.* Piorum voluntas, nullis  
definitur finibus, ante vitæ finem, nec ullis circum-  
scribitur cancellis, studium proficiendi. In excelsis  
Dei palatio, à summo Imperatore limites constituti  
sunt. Nobis impressa sint illa Magni Caroli verba:  
*Plus ultra;* ut partis non contenti, ad nova decora  
semper animum extimulemus, adoremque innove-  
mus. Faciamus, quod fecisse Ethnicos Imperatores,  
commemorat Mamertinus: [a] *Quaecumq; pulcher-*  
*rime facitis, continuo transitis, & ad majora propera-*  
*ti; ut dñ vestigia vestramur, dumq; vos adhuc es-*  
*se in cōspectu putamus; jam de vobis audiamus longin-*  
*qua miracula.* Est proprium generosi animi, sic ver-  
tari in hoc vitæ studio; ut non prius gradum figat,  
ut quiescat, quàm dicere possit illud inclyti in virtutis  
curriculo Stadiodromi: [b] *Cursum consummavi.*

II. Virtutes diu, multumque expoliri debent; ut  
gloriæ coronam, quot meritis, tot veluti gemmis  
collucentem efficiant; nam gemmæ, teste Tertullia-  
no, [c] *tarde teruntur, ut niteant; & subdolè substruū-*  
*tur, ut floreat; & anxie forantur, ut pendeant.* Non  
ut fungi subitò unâ nocte, impetuque nascuntur, &  
fiunt; sed multo & subtili artificio indigent, ut Re-  
giâ chlamyde, & honoratis cervicibus dignæ videan-  
tur. In hoc debet sudare nostra industria, ut virtutum  
gemmis sumus visendi, & meritis pretiosi. [d] Pho-

LI 5

cionis

[a] *In Panegy.* [b] *2. Tit. 4. 7.* [c] *De heb. mul. c. 6.*  
[d] *Plutarch. l. de Music.*

cionis uxor dicere solebat; Ornatum omnem suum, & muliebrem mundum esse, mariti sui res præclaras gestas. Nos decus & gloriam nostram non debemus mutuari ab opibus, sed præclaris facinoribus; & in hoc omnem conferre operam, ut in die crescamus virtutibus. Audi divinum divini Augustini pronuntiatum: (a) *Semper adde, semper ambula, semper profice; noli retrò redire, noli deviare: remanet, qui non proficit; retrò redit, qui ad ea revolvitur. unde iam abscesserat.* Ascendit virtus, dum procedit: proficit, dum proficitur; crescit, dum progreditur; surgit, dum pergit. (b) *Quod immobile est, (ait Chrysostomus) omnino inutile est: quod verò movetur, ad multa conducit.* Sic virtus otiosa, quæ ad operam non movet, ad salutem non promovet.

III. Vacua est vita, quam non implet bene vivendi, ac proficiendi cura. Verè dixit Possidonius, unum eruditorum diem plus facere, quàm ineruditorum longissimam ætatem. Quid ni? antefereda est una hora benè exacta; imò unum momentum, æternitati otianti. Sacra res, tempus est, è celo trahit originem motu, & conversione orbium: inde oritur, ubi æternitas viget; ad suam originem reducendum est, & in tempore quærenda Æternitas. Frustrà vivit, qui non benè; at, qui malè, pessimè moritur, mortem vitalem patitur: mors est, quia sine fructu vitæ: vitalis, quia cum damno & pena. A vite tua racemos petis: ab arvo, segetes; à campo gramina, ab arboribus fructus: cur fructum tui contempnis? carent opera tua fructibus, dum operans, non proficis virtutibus. Qui expectas fructus

[a] Serm. 15. de verb. Apost. [b] Hom. 3. in Gen

Julius.

tuis, cape prius à te. Agit animam, eujus animus nihil agit. Verè Jamblichus, ex Samio Philosopho: *Omne bonum, ait, re, & usu consistit, non cognitione.* Esse bonum, est benè agere, & sic agendo proficere. Iners est ars periti Medici, nisi procedat ad manum, & pharmaca pellendo morbo applicet. Non curabunt languentem cogitationes doctæ, & scientia medendi; nisi adhibeas medicamenta. Ita non sanatur animus, nisi adhibeas salutaria eloquens, sed bona benè faciens, & semper proficiens. Noli igitur in virtutis studio stare; sic stando cades, cadendo jacebis, ac tandem jacendo, peribis. Hodie deficit, qui cras tantùm vult proficere. Noli ergò hære, & in crastinum differre, quia

*Dum repetis cras, cras, sensim dilabitur ætas.*

### 13. DIES JULII.

Si prudentia una adsit, jam continuè unà cum ea, omnes virtutes aderunt. *Aristotel. lib. 6. Ethic. c. 12.*

Prudentia est  
prima inter  
virtutes mo-  
rales.

**O**Rdior, acturus de Virtutibus, ab illis, quæ, quia mores excolunt, Morales vocantur; & ab ea, quæ inter illas tenet principatum, Prudentia. Hæc nunquam incedit solitaria; sed denso, eoque honorato, non multarum, sed (ut Tessera prædicta in n u it) omnium virtutum choro circumsepta. Prudentia enim, (non illa Politica humani cerebri filia, ideoque virtus spuria) sed emissa cælitus, infusa divinitus, est arcana ars res benè gerendi, norma salutis, lux operum, dux operantium, prima lex Regni, Phosphorus justitiæ,

obles